

ЛЪЧЕЗАР СТАНЧЕВ
СЛЪНЦЕТО И ТАРАЛЕЖЪТ

chitanka.info

Слънцето веднъж се поуспало,
в облак се завило, не изгряло.
И нощта със всичката си сила
над земята три дни продължила.
Птици и животни в тъмнината
спрели на върха на планината.
Петлю казал: — Ще изкукуригам,
и ще го събудя тъй завчас,
всичко живо будя сутрин аз...
Кукуригу-у-у! Тебе, Слънчо, вдигам...

Ала сладко слънцето си спяло,
нито чуло, нито пък изгряло.
Меца рекла гордо след това:
— Ревна ли — ще подаде глава...
Ставай, Слънчо-о-о! — Слънцето си спяло,
че е вече време, не разбрало.
Спуснал се дори по-страшен мрак.
Вой надали в ужас зверовете,
екнали горите, върховете.
Слънцето не чуло нищо пак...

Ежско Бежско рекъл им тогава:
— Туй не бива тъй да продължава.
От върха ме вие търколете,
да достигна на света до края,
там за Слънчо аз ще разузная
и ще ви го пратя — потърпете!

Бутнали го те със всички сили.
Той наежил своите бодили,
слънцето намерил вдън-гората
и го боднал силно по краката.

— Олеле-е-е! — и Слънчо в миг подскочил,

*срещу Ежско сто лъчи насочил
и глава издигнал над Балкана...*

*Светъл ден отново там настанал...
Слънчо, ранобуден оттогава,
понаежи се и в миг изгрява...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.